

«Живемо у далеких містах...»

Бойчук Богдан Миколайович

* * *

Живемо у далеких містах.
Вже поля западають
під пам'ять.
Мушу щодень творити тебе
з клаптиків згадок непевних.

Спорожніло кругом життя
бо ти повсякчас
відсутня,
ходжу по днях з кута до кута,
спитую душу.

Де ти мене примостиш:
в серці своїм
чи при ньому?
Я волів би в сусідстві душі,
поза тінню карого зору.

Креслю вроду твою вночі
на білім папері
уяви:
і виводжу на канві чола
наполохані брови.

Знов відтворюю обриси уст,
звочених дрожжю
на мить.
Знов під серцем невтишно
місце для тебе болить.

Де ти мене примостиш?
У серці своїм
чи при хаті?
Відсуваю віджилі роки,
щоб поменше місця займати.

Чую інтимніше світ,
чую тебе
думками,
щось у серці моїм щемить,
не розберу того щему.

Хочу тебе над усе,
хоч не хочу тебе
затінити віджилим.
Хоч і знаю, кохання мислиме й тоді,
коли немислиме.

Постійна адреса: http://ukrlit.org/boichuk_bohdan_mykolaiovych/zhyvemo_u_dalekykh_mistakh